

[Elgaard.]

hvis man ganske ser bort fra den Repræsentation, Tillægsmandaterne giver, men som antagelig maa tilskrives lige saa stor Betydning som den Repræsentation, der er valgt i Enmandskredsene. Det viser sig, at for det radikale Venstres Vedkommende vil der kun være een kredsvalgt, for det konservative Folkepartis Vedkommende tre kredsvalgte, men Stillingen er jo den, at efter Fordelingen af Tillægsmandaterne vil ethvert Parti have det, det kan gøre Krav paa. Jeg har gennemgaaet de Stemmetal, som er faldet paa de forskellige Partier ved December-Valget i Forfjor, og det viser sig, at for Socialdemokratiets Vedkommende vil nogle og tyve af de Kandidater, Socialdemokratiet faar valgt i Enmandskredse, have absolut Flertal i deres Valgkreds, og af de Kandidater, Venstre faar valgt i Enmandskredse, vil ca. 20 have absolut Flertal. Naar man i det hele taget vil kombinere Enmandskredse med Tillægsmandater, maa de Partier, der paa Valgdagen er i Stand til at samle den største Mængde, uvægerlig faa Enmandskredsmandaterne, men der er aldrig nogen Sinde i dette Ting fra nogen Side hævdet den Opfattelse, at der er Forskel paa at være valgt i en Kreds og at være inde paa et Tillægsmandat, saa det kan man ikke hænge sig i, og man behøver derfor ikke at være saa ked af den Side af Sagen. Hvis der er noget om en Konkurrence imellem de to største Partier indenfor Enmandskredse, vil det konservative Folkeparti i hvert Fald i saa godt som hver eneste Bykreds i dette Land staa nøjagtigt i samme Forhold overfor det ene af de store Partier, nemlig Socialdemokratiet, som Venstre staa i Forhold til Socialdemokratiet ude i Landkredsene, og derfor synes jeg ikke, man specielt fra det konservative Folkepartis Side kan hænge sig i dette Argument ved Modstanden mod at være med til at gennemføre Forslaget.

Det er ogsaa fra en enkelt Side under den offentlige Debat, der har været om Valglovsforslaget, hævdet, at naar man vilde ændre Folketingets Sammensætning, maatte man samtidig ændre Landstingets, og for øvrigt har man Gang efter Gang baade fra det radikale Venstres og fra Socialdemokratiets Side i den offentlige Debat sagt: Ja vel, har vi for mange Rigsdagsmedlemmer, saa afskaf Landstin-

get. Det er uendelig billigt i dette Land at være Landstingsstyrter, for der er vedrørende en Ændring af Landstinget eller en Afskaffelse af Landstinget ikke ret mange, maaske ingen, der tror paa, at det paa det nuværende Tidspunkt og heller ikke senere vil lade sig gøre at faa Landstinget til at vedtage sin egen Ophævelse. Derfor tror jeg, at den Agitation, der kan føres paa, at man skulde afskaffe Landstinget, i og for sig kan føres videre uden Risiko, Afskaffelsen vil ikke være synderlig nær forestaaende.

Jeg vil saa slutte med at nævne de Fordele ved Lovforslaget, jeg særlig har peget paa. Det formindsker Folketingets Medlemstal med 28 Mandater, hvilket ogsaa betyder en økonomisk Besparelse, men det lægger jeg nu ikke saa megen Vægt paa. Endvidere vil Lovforslaget afskaffe de mange mærkværdige Situationer, som Kandidaterne valgmæssigt kommer i, og som Vælgerne staa uforstaaende overfor under den nuværende Valglov. Endvidere afskaffer det den ikke tiltalende Konkurrence mellem Kandidater fra samme Parti indenfor samme Amt. Disse Ting i Forbindelse med, at Lovforslaget sikrer en ligelig Repræsentation og giver ogsaa de Vælgere, der bor i Landets Hovedstad, en retfærdigere Repræsentation, end de har haft hidtil, er alle sammen Ting, der understreger, at Lovforslaget tilsigter at gennemføre en Valglov, der kan virke retfærdigere end den nuværende, og som bliver mere tilfredsstillende og derigennem ogsaa vil medvirke til, at man indenfor det politiske Arbejde efterhaanden faar taget noget af den Rigsdagslede bort, der har givet sig Udtryk.

Den højtærede Indenrigsminister sagde ved Forelæggelsen af Lovforslaget, at han paa de Omraader, hvor de forskellige Interesser mødtes, var rede til at forhandle, og jeg vil gerne paa mit Partis Vegne sige, at vi under et eventuelt kommende Udvalgsarbejde er rede til at forhandle om alle de Ting i Lovforslaget, hvorom der fra de forskellige Partiers Side bliver rejst Indvendinger. Jeg anbefaler derfor Lovforslaget til velvillig Behandling.

Borghjerg: Sidst da vi forhandlede Valglovssagen i dette Ting, for godt 4 Aar